

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 17. december 2025 af Østre Landsrets 9. afdeling
(landsdommerne Ane Røddik Christensen, Mads Stokholm og Felix Holten Fröhlich
(kst.)).

9. afd. nr. S-214-24:

Anklagemyndigheden

mod

Tobias Peter Beck

(cpr.nr. [REDACTED])

(advokat Joan Vollertsen, besk.)

Dom afsagt af Retten i Roskilde den 9. januar 2024 (18B-572/2023) er anket af Tobias
Peter Beck med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har domfældelse for overtrædelse af miljøbeskyttelseslovens § 110,
stk. 1, jf. § 30, stk. 1, efter anklageskriftet som berigtiget for landsretten samt stadfæstelse
af straffen.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet Iben Buhl.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at der ikke er sket noget afgørende nyt siden
byrettens behandling af sagen. Han ejer således fortsat den i sagen omhandlede ejendom,
og han har ikke foretaget ændringer for så vidt angår rensningen af det spildevand, der bli-
ver afledt fra ejendommen. Han har således ikke efterkommet kommunens påbud.

Foreholdt en kortskitse af 15. marts 2022 fra KLAR Forsyning har tiltalte forklaret, at spildevandet fra bundfældningstanken løber videre til en samlebrønd på hans ejendom. Derfra forefindes der et drænrør på knap 100 meter, som løber fra samlebrønden og ned til bækken. Drænrøret, der er af beton og består af flere samlinger, er utæt. Det spildevand, der bliver afledt fra hans ejendom, når derfor at sive ned i jorden, inden det når ned til bækken. Der er i øvrigt aldrig i tiltaltes ejertid løbet spildevand ud af drænrøret og ned i bækken, fordi enden af drænrøret ned mod bækken er fyldt med jord.

Iben Buhl har supplerende forklaret blandt andet, at hun for byretten rettelig forklarede, at spildevandet løber via dræn ud i bækken.

Der er ikke noget, der hedder et "nedsivningsrør", som det fremgår af byrettens gengivelse af tiltaltes forklaring for byretten. Den korrekte betegnelse er et "nedsivningsanlæg", der består af blandt andet en bundfældningstank og nogle nedsivningsslanger.

Kommunen har truffet afgørelsen i sagen med afsæt i de statslige vandområdeplaner, på hvilken baggrund kommunen har udarbejdet lokale spildevandsplaner. Miljøstyrelsen havde i 2018 klassificeret Hårlev Bæk som værende i "ringe økologisk tilstand". Videre havde Miljøstyrelsen vurderet, at tilstanden helt eller delvist skyldtes udledning af spildevand fra de i området beliggende ukloakerede ejendomme. Det var blandt andet disse oplysninger, som kommunen lagde til grund ved afgørelsen med påbuddet.

Det er kommunens vurdering, at tiltalte havde overtrådt forudsætningerne i den dagældende spildevandsbekendtgørelses § 35 ved ikke at rense spildevandet fra sin ejendom, der løb ud i Hårlev Bæk. Allerede i 2002 havde kommunen fastlagt tiltaltes ejendoms afløbsforhold og udledning. Det blev her konstateret, at spildevandet fra tiltaltes ejendom blev afledt til Hårlev Bæk. Kortlægningen af ejendommene i området blev oprettet i en samlesag i kommunens ESDH-system, hvor dokumenterne vedrørende de enkelte ejendomme blev scannet ind. Der må være sket en fejl for så vidt angår tiltaltes ejendom, for dokumentet med kortlægningen vedrørende netop hans ejendom findes ikke på sagen. Hun kan derfor i dag ikke finde dokumentationen for, at tiltaltes ejendoms afløbsforhold og udledning var fastlagt, da kommunen den 28. august 2018 traf afgørelsen om at udstede påbuddet. Selv om dokumentet er bortkommet, var resultatet af kortlægningen dog skrevet ind i både kommunens ESDH- og GIS-system, så hun har en stærk antagelse om, at der havde fundet

en kortlægning af tiltaltes ejendom sted i 2002. Da dokumentet angående tiltaltes ejendom ikke kunne findes på sagen, sendte kommunen i 2022 en medarbejder ud på tiltaltes ejendom, der konstaterede, at spildevandet løber fra tiltaltes bundfældningstank til nogle samlerør og derfra videre ud i bækken.

Det er efter hverken miljøbeskyttelsesloven eller spildevandsbekendtgørelsen en forudsætning for påbud om at forbedre spildevandsrensningen, at kommunen måler på kvaliteten af spildevandet fra hver enkelt ejendom. Det afgørende er den samlede økologiske tilstand i det vandløb, hvortil spildevandet udledes. Dette var baggrunden for, at man hverken i 2002 eller 2022 foretog prøver af spildevandet fra netop tiltaltes ejendom.

Status på Hårlev Bæk er i dag, at miljøtilstanden er forbedret således, at bækken nu kategoriseres som "moderat økologisk tilstand", men tilstanden lever stadig ikke op til målsætningen.

Det gør ikke nogen forskel for, om tiltalte har overtrådt reglerne, at spildevandet måtte sive ned i jorden fra drænrøret, inden det løber ud i bækken, fordi drænrøret måtte være utæt. Det er nemlig også forbudt at lade spildevand sive ned i jorden tættere end 25 meter fra et vandløb og tættere end 300 meter fra en drikkevandsboring som den, tiltalte har på sin ejendom.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1, at hvis et spildevandsanlæg ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt, kan tilsynsmyndigheden påbyde, at der foretages den fornødne forbedring eller fornyelse af anlægget.

Efter dagældende spildevandsbekendtgørelses § 35, stk. 1, forudsætter et påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, at ejendommens afløbsforhold og udledning er fastlagt, at ejendommens udledning bidrager til forurening af det omhandlede nedstrøms liggende vandområde, ligesom der skal være dokumentation for, at det omhandlede nedstrøms liggende vandområde er forurenet af spildevand i et omfang, der gør, at det miljømål, der er fastsat for vandområdet, ikke er opfyldt.

Heller ikke for landsretten er det bestridt, at tiltalte har modtaget Stevns Kommunes påbud af 29. august 2018, det forudgående varsel eller de efterfølgende rykkerskrivelser mv. Vi-

dere er det ubestridt, at der på tiltaltes ejendom er en bundfældningstank, der er forbundet til en samlebrønd, hvorfra der er anlagt et knap 100 meter langt drænrør med udløb i Hårlev Bæk.

Stevns Kommune sendte den 25. juli 2018 et varsel om påbud til tiltalte, hvorved tiltalte blev oplyst om, at han inden den 26. august 2018 kunne fremkomme med indsigelser til det varslede påbud. Kommunens afgørelse med påbuddet af 29. august 2018 indeholdt en henvisning til miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1, og var ledsaget af en begrundelse, herunder en redegørelse for, at kommunens registreringer viste, at spildevandet fra tiltaltes ejendom løb til Hårlev Bæk, hvor spildevandet skal overholde renseklasse SO, og at tiltalte skulle etablere en spildevandsrensning på ejendommen, der opfylder nævnte renseklasse. Tiltalte blev også opfordret til at kontakte kommunen, såfremt han havde spørgsmål.

Efter vidneforklaringen fra Iben Buhl lægges det til grund, at det i kommunens sagsbehandlingssystem og GIS-system fremgik, at det i 2002 var blevet fastlagt, at spildevand fra tiltaltes ejendom løb ud i Hårlev Bæk. Uanset at selve dokumentet fra 2002 er bortkommet, finder landsretten, at ejendommens afløbsforhold og udledning var blevet fastlagt og registreret, jf. herved dagældende spildevandsbekendtgørelsens § 35, nr. 1, da Stevns Kommune udstedte påbuddet den 29. august 2018. Ved en efterfølgende undersøgelse, som er foretaget af Stevns Kommune i 2022, svarede ejendommens afløbsforhold og udledning i øvrigt til oplysningerne fra 2002.

Efter sagens oplysninger, herunder vidneforklaringen fra Iben Buhl, lægger landsretten videre til grund, at tiltaltes ejendom er beliggende i et område med rensekravet SO, og at Hårlev Bæk i 2018 var i ”ringe økologisk tilstand”, som udledning af spildevand havde bidraget negativt til. Landsretten finder i tilknytning hertil, at påbuddet af 29. august 2018 ikke som anført af tiltalte er ugyldigt, fordi der ikke var foretaget en konkret undersøgelse af, hvorvidt spildevandsudledning fra tiltaltes ejendom bidrager til forurening af Hårlev Bæk, eller fordi de danske myndigheders praksis med generelle kategoriseringer af vandløbs økologiske tilstand og vurderinger af spildevandsudlednings betydning herfor er i strid med vandrammedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000). Betingelserne i den dagældende spildevandsbekendtgørelses § 35, nr. 2 og 3, er således også opfyldt. Tiltaltes forklaring om, at der ikke udledes spildevand gennem drænrøret til Hårlev Bæk kan ikke føre til et andet resultat.

På denne baggrund finder landsretten herefter, at Stevns Kommunes påbud af 29. august 2018 er gyldigt.

Det er ubestridt, at tiltalte ikke har efterkommet påbuddet, og at de faktiske forhold er uforandrede, bortset fra at Hårlev Bæk nu kategoriseres som værende i ”moderat økologisk tilstand”, hvilket stadig ikke svarer til målsætningen.

Landsretten tiltræder herefter, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, nr. 2, jf. § 30, stk. 1, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 38, stk. 1 (tidligere spildevandsbekendtgørelse § 35, stk. 1) som i øvrigt beskrevet i anklageskriftet.

Straffen findes passende udmålt til en bøde på 5.000 kr.

Tiltalte skal endvidere betale tvangsbøder som nedenfor bestemt, jf. retsplejelovens § 997, stk. 3.

Som følge af den samlede sagsbehandlingstid ved politi, anklagemyndighed og domstolene fra tiltalte blev sigtet og indtil endelig dom, finder landsretten, at statskassen skal betale sagens omkostninger for begge instanser.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod Tobias Peter Beck stadfæstes med den ændring, at Tobias Peter Beck skal betale tvangsbøder med 2.000 kr. pr. påbegyndt måned løbende fra den 1. februar 2026, indtil Stevns Kommunes påbud af 29. august 2018 er efterkommet.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for begge retter.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 17-12-2025

Sara Rasmussen

Retsassistent

